

Motion till riksdagen

1987/88:Jo522

av Elisabeth Fleetwood m. fl. (m)

om handeln med ormar och andra kräldjur, m. m.

År 1970 förbjöds import av ormar och andra kräldjur för andra ändamål än utställningar och forskning.

Detta förbud upphävdes den 1 juli 1987 efter — enligt uppgift — starka påtryckningar på lantbruksstyrelsen. Tveksamhet framfördes från bakteriologiska anstalten med anledning av den risk för salmonellasmitta som en fri import skulle kunna medföra. Man konstaterade emellertid också att semestrande svenskers resor till sydliga länder i det avseendet innebar en betydligt värre smittorisik än import av kräldjur.

Från den 1 juli till den 31 december skulle emellertid försök med fri import tillåtas. Försökstiden är nu till ända. Importen lär under detta halvår ha uppgått till ca 60 000 djur, huvudsakligen vattensköldpaddor, strumpebandssnokar, pytonormar, krokodiler, boaormar och ödlor.

Man har kunnat konstatera bedrägliga förhållanden i samband med transporter. Särskilt under sommaren 1987 men även senare har katastrofalt dålig ordning rått. Djuren har buntats ihop, sköldpaddors skal har krossats och många har vid framkomsten varit döda och förruttnade. 500—1 000 sköldpaddor infördes på en gång till Sverige vid några tillfällen. 30—50 av djuren låg stuvade på varandra i pappkartonger. IATA (International Air Transport Association) har klara föreskrifter om hur transporten skall ske. Sköldpaddorna skall ligga enskilt förpackade i tygpåsar i kartonger som hindrar tryckskador. Enligt uppgift uppfylles IATA:s bestämmelser icke.

Den s. k. Washington-konventionen reglerar handeln med utrotningshotade djur. Konventionen har undertecknats av 96 stater, däribland Sverige. De djur som står upptagna på den s. k. A-listan får över huvud taget ej fångas eller saluföras. Beträffande B-listan som omfattar djurarter som befinner sig i en riskzon för utrotning råder stor osäkerhet. Till slut medgav lantbruksstyrelsen import av kräldjur på B-listan — om exporttillstånd från säljarlandet kunde förevisas.

Enligt kräldjursveterinären Ywon Roschat i Uppsala borde en varningsklocka ringa även vad beträffar djuren på Washington-konventionens B-lista. "Det kan ju vara djur som på sikt riskerar att utrotas. Sådana djur borde vi inte handla med", säger Ywon Roschat. Australien har exempelvis ett totalt förbud för export av reptiler. Trots detta har australiska boaormar införts i Sverige. Hur kan importören då förevisa exporttillstånd? Den av

Sverige likaså ratificerade Bern-konventionen som gäller alla europeiska länder uppställer *minimikrav* för handeln. Det är av största vikt att våra nationella bestämmelser ställer krav på kunskap och skicklighet hos dem som skall utöva handeln med dessa djur.

Mot. 1987/88
Jo522

Sammanfattningsvis kan man konstatera att vårt land ej har rätt miljö för flera av dessa djurarter, och att förhållandena ofta torde leda till djurplågeri samt att förutsättningarna för rätt utfodring för vissa arter saknas. Risker för salmonellasmitta måste även beaktas.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om strängare regler för handel med ormar och kräldjur,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om åtgärder mot smuggling av ormar och kräldjur,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utredning beträffande eventuell auktorisation av djurhandlare.

Stockholm den 26 januari 1988

Elisabeth Fleetwood (m)

Ingvar Eriksson (m)

Gunnel Liljegren (m)

